

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Ing. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Severočeši.cz**, IČ 71339493, se sídlem Jakuba Arbesa 2600/1, Most, zastoupeného JUDr. Tomášem Kindlem, advokátem advokátní kanceláře KINDL & PARTNEŘI advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Blatenská 3218/83, Chomutov, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou ve znění jejího doplnění ze dne 3.10.2016 a ze dne 5.10.2016 domáhal, aby soud uložil žalovanému zdržet se zveřejňování údaje, že zmocněnec žalobce odvolal kandidáty z kandidátní listiny, jakož i dalšího porušování práv žalobce tvrzením, že kandidáti žalobce byli odvoláni, jakož aby bylo určeno, že zásah do práv žalobce, provedený sdělením žalovaného ze dne 29.9.2016, č.j. 1789/SCKU/2016, je nezákonný.

Žalobce v žalobě uvedl, že dne 29.9.2016 se seznámil se sdělením žalovaného ze dne 29.9.2016, č.j. 1789/SCKZU/2016, kterým bylo obecním úřadům v působnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje oznámeno, že zmocněnec žalobce odvolal všechny kandidáty uvedené na kandidátní listině politického hnutí Severočeši.cz. Žalovaný rovněž uložil obecním

úřadům, aby uvedené sdělení bylo vyvěšeno ve všech volebních místnostech v působnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje.

Žalobce namítal, že předmětné oznámení je v rozporu s ustanovení § 21 zák. č. 130/2000 Sb., o volbách do krajských zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů (dále jen „volební zákon“). Dále žalobce namítal, že změna volebního zmocněnce a následné odvolání kandidátů bylo realizováno osobou neoprávněnou s tím, že o riziku tohoto jednání byl žalovaný předem vyrozuměn.

Žalobce uvedl, že rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 3.9.2015, sp. zn. 15 C 261/2014, který byl potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22.7.2016, sp. zn. 14 Co 911/2015, bylo změněno uspořádání statutárního orgánu žalobce, kde na základě uvedeného rozsudku byla do Rejstříku politických stran a politických hnutí zapsána jako 1. místopředsdkyně žalovaného JUDr. H. J. Ve stejný čas u žalobce tedy existovali dva 1. místopředsdové, a to zmíněná JUDr. H. J. a Ing. J. Z., aniž by bylo stanoveno, který z nich je oprávněn jednat vůči třetím osobám. Ze stanov žalobce pak dle jeho názoru plyne, že pokud není předseda, zastupuje žalobce 1. místopředseda.

Žalobce rovněž uvedl, že dne 14.8.2016 zaslal žalovanému sdělení, že u žalobce existuje problém se zápisem osob za něj jednajících do Rejstříku politických stran a politických hnutí. Přílohou tohoto sdělení byl i opis zápisu valné hromady žalobce, z něhož dle jeho názoru plyne obsazení nově ustanovených orgánů žalobce. Žalovaný tak byl dle žalobce předem upozorněn na skutečnost, že za žalobce se může pokusit jednat jiná osoba, než která byla zvolena do vedení žalobce. Byla tedy na místě zvýšená opatrnost, pokud by jménem žalobce někdo hodlal realizovat jakýkoliv zásadnější úkon spojený s volbami.

Dále žalobce uvedl, že dne 29.9.2016 1. místopředseda politického hnutí Severočeši.cz JUDr. H. J. doručila žalovanému sdělení, kterým odvolala volebního zmocněnce a jeho náhradníka, kteří byli uvedeni na kandidátní listině. Současně uvedla, že se sama ustanovuje volebním zmocněncem žalobce a z pozice nově ustanoveného volebního zmocněnce odvolala všechny kandidáty na kandidátní listině. Žalobce zdůraznil, že tak učinila bez rozhodnutí statutárního orgánu žalobce, tedy bez rozhodnutí předsednictva politického hnutí. Žalobce trval na tom, že v rozhodné době měl žalobce dva 1. místopředsedy. Žalobce trvá na tom, že není známo, který z 1. místopředsedů je osobou oprávněnou jednat jménem žalobce. Za takové situace je dle jeho názoru nutné, aby k právnímu jednání byl vždy přiložen dokument – rozhodnutí statutárního orgánu, který by osvědčoval, že tento 1. místopředseda je oprávněn jednat jménem hnutí. To se však v daném případě nestalo. Dále poukázal na skutečnost, že v mezidobí došlo k volbě statutárního orgánu žalobce, o jehož složení v době vydání oznámení žalovaný prokazatelně věděl.

Dále žalobce namítal, že jméno volebního zmocněnce a jeho náhradníka je součástí kandidátní listiny. Dle § 21 odst. 4 volebního zákona platí, že po uplynutí 60. dne přede dnem voleb do zastupitelstva kraje již nelze doplňovat do kandidátní listiny další kandidáty ani vzájemně měnit jejich pořadí. Protože obligátní součástí kandidátní listiny je i uvedení zmocněnce a jeho náhradníka, má žalobce za to, že ve výše uvedené lhůtě před konáním voleb je možné zmocněnce a jeho náhradníka toliko odvolat, ovšem nelze ustanovit nového, neboť nelze doplňovat ani měnit kandidátní listinu. Proto dle jeho názoru nemělo být k jednání JUDr. J. z pozice volebního zmocněnce přihlíženo. Platí-li, že nelze měnit kandidáty, či jejich pořadí, musí dle žalobce platit rovněž, že nelze měnit zmocněnce a náhradníka zmocněnce. Jiný výklad by byl dle jeho názoru absurdní. Výklad žalobce dle jeho názoru vyplývá ze systematiky členění ustanovení § 21 volebního zákona a odpovídá systematickému výkladu daného ustanovení i samotného právního předpisu.

Žalobce trval na tom, že žalovaný svým jednáním, jímž respektoval úkony JUDr. J. z pozice volebního zmocněnce, znemožnil žalobci účastnit se volné politické soutěže, potažmo účastnit se voleb do krajských zastupitelstev konaných ve dnech 7. a 8. října 2016. Tento zásah vnímá žalobce jako zásadní zásah do práv politického hnutí, který je mimo rámec fungování demokratického právního státu. Odvolání všech kandidátů na kandidátní listině dle žalobce odpovídá zákazu podat kandidátní listinu, to lze vnímat na roveň pozastavení činnosti politického hnutí, což dle jeho názoru s odkazem na zák. č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích (dále jen „zákon o politických stranách“), není možné.

Žalobce rovněž poukázal na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11.11.2010, č.j. 22 A 137/2010-30, ve kterém soud sice dospěl k závěru, že po odvolání zmocněnce lze jmenovat nového volebního zmocněnce, ovšem v daném případě byl nový zmocněnec jmenován více než 60 dnů před konáním voleb, tedy ještě před rozhodnutím o registraci kandidátní listiny.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný uvedl, že při ověřování oprávnění JUDr. J. vystupovat za politické hnutí Severočeši.cz vycházel ze skutečností uvedených u daného hnutí v rejstříku politických stran a hnutí vedeném Ministerstvem vnitra ČR ve stavu ke dni 29.9.2016. Rovněž přihlédl ke skutečnostem uvedeným v pravomocném rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 3.9.2015, č.j. 15 C 261/2014-150, a rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22.7.2016, č.j. 14 Co 911/2015-192. Na základě výše uvedených pramenů dospěl k závěru, že JUDr. J. ke dni 29.9.2016 byla 1. místopředsdou politického hnutí Severočeši.cz a byla oprávněna z titulu této funkce jednat za toto hnutí. Žalovaný zdůraznil, že podle § 9 zákona o politických stranách je rejstřík politických stran veřejným seznamem, do kterého se mimo jiné zapisují údaje o osobách, které jsou statutárními orgány stran a hnutí včetně uvedení způsobu, jakým jménem strany či hnutí jednají. Změny musí politická strana či hnutí hlásit do 15 dnů ode dne, kdy bylo příslušným orgánem strany či hnutí ve věci rozhodnuto. Ačkoli zákon o politických stranách hovoří o veřejném seznamu, má předmětný rejstřík dle žalovaného povahu veřejného rejstříku, na nějž by měl dopadat ve smyslu § 121 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, respektive dle zák. č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, princip materiální publicity. S ohledem na závěry výše citovaných rozsudků uvedl žalovaný, že shodně jako Ministerstvo vnitra ČR nepřihlížel k volbám předsednictva žalobce konaným po 10.2.2014 (zejména volbám na valné hromadě konané dne 26.3.2015).

Dále žalovaný uvedl, že z obsahu § 21 odst. 5 volebního zákona jednoznačně vyplývá, že kandidující politická strana, politické hnutí a koalice (dále jen „volební strana“) je oprávněna odvolat svého zmocněnce. Zákon v tomto nestanoví žádné omezení, a to ani časové omezení. Dle žalovaného rovněž právní úprava nestanoví a nelze z ní ani dovozovat, že politická strana nemůže po lhůtě, v níž mohla na kandidátní listině činit změny, ustanovit zmocněnce nového. Trval na tom, že okolnost, že jméno zmocněnce bylo uvedeno na kandidátní listině, kterou nelze v určité lhůtě před volbami z vůle politické strany měnit pouze v rozsahu kandidátů na ní uvedených, je tak pro změnu osoby zmocněnce jednajícího za politickou stranu nerozhodná. V tomto směru odkázal na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.2.2011, č.j. 22 A 4/2011-58.

Dle žalobce tedy bylo postupováno v souladu se zákonem a skutkovým stavem, když byly respektovány úkony JUDr. J. jako 1. místopředsedy žalobce a byla rozeslána informace o odvolání všech kandidátů žalobce nově ustanoveným zmocněncem.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že argumentace usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.2.2011, č.j. 22 A 4/2011-58, je nepřiléhavá, neboť v tomto případě došlo ke změně osoby zmocněnce ve lhůtě delší než 66 dnů před volbami, kdy ještě bylo možné činit změny na kandidátní listině. Dle žalobce jmenování nového zmocněnce týden před volbami je nicotným aktem.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem souhlasili.

Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé zákona s.ř.s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s.ř.s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Dle § 83 s.ř.s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Podle § 85 s.ř.s. je žaloba nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Podle ust. § 87 odst. 1 s.ř.s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. V ust. § 87 odst. 2 s.ř.s. je pak zakotveno, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 29.9.2016 se dostavila JUDr. J. na Krajský úřad Ústeckého kraje a jako 1. místopředseda politického hnutí Severočeši.cz písemně odvolala volebního zmocněnce paní M. P. a náhradníka zmocněnce paní Z. Š. Následně se sama určila jako volební zmocněnec a poté písemně odvolala jmenovitě kandidaturu všech 56 kandidátů politického hnutí Severočeši.cz pro volby do zastupitelstva Ústeckého kraje konaných ve dnech 7. a 8. října 2016.

Primárně se soud zabýval otázkou, zda žalovaný pochybil, pokud respektoval bez dalšího úkony činěné JUDr. J. jménem politického hnutí Severočeši.cz.

Na tomto místě je nutno zdůraznit, že vztahy mezi jednotlivými členy daného politického hnutí jsou značně napjaté. Tyto napjaté vztahy vyústily v několik soudních sporů týkajících se platnosti resp. neplatnosti usnesení valných hromad a v podané trestní oznámení.

Mezi účastníky je nesporné, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 3.9.2015, č.j. 15 C 261/2014-150, potvrzeným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22.7.2016, č.j. 14 Co 911/2015-192, byla všechna usnesení přijatá na valné hromadě politického hnutí konané dne 10.2.2014, včetně usnesení o odvolání JUDr. J. z funkce 1. místopředsedy hnutí, kromě zvolení Ing. J. Z. 1. místopředsdou hnutí (o tomto

usnesení nebylo prvostupňovým soudem rozhodnuto a krajský soud uložil prvostupňovému soudu doplnit rozsudek ohledně tohoto usnesení), určena jako nesouladná se stanovami hnutí a se zákonem o politických stranách a bylo rovněž zrušeno rozhodnutí předsednictva politického hnutí o ukončení členství JUDr. J. ze dne 11.3.2014. Ke dni 29.9.2016 tedy byla na základě uvedených rozsudků JUDr. J. v Rejstříku politických stran a politických hnutí vedena jako 1. místopředseda hnutí s platností od 23.2.2009. Současně byl jako 1. místopředseda hnutí v Rejstříku politických stran a politických hnutí veden i Ing. Z. s platností od 10.2.2014 s poznámkou, že ohledně volby Ing. Z. je vedeno soudní řízení a doposud nebylo ve věci rozhodnuto. Ke dni 29.9.2016 nemělo politické hnutí Severočeši.cz v Rejstříku politických stran a hnutí zapsaného žádného předsedu.

Pro úplnost soud podotýká, že valné hromady konané po 10.2.2014 s přihlédnutím ke zrušení rozhodnutí o ukončení členství JUDr. J. a vyslovení nesouladnosti odvolání JUDr. J. z funkce 1. místopředsedy se stanovami hnutí a zákonem o politických stranách nemohly řádně proběhnout, a proto k rozhodnutím na nich přijatým soud nepřihlížel.

Samotný žalobce nikterak ve svých podáních soudu nezpochybňoval skutečnost, že JUDr. J. ke dni 29.9.2016 byla 1. místopředsedou hnutí. Pouze namítal, že nebyla dle jeho názoru oprávněna bez dalšího jednat samostatně jménem hnutí.

V Rejstříku politických stran a politických hnutí s platností od 5.11.2009 je u předmětného politického hnutí uveden následující statutární orgán a způsob jednání: „*Předsednictvo, jehož jménem jedná a podepisuje předseda nebo první místopředseda nebo jiný pověřený člen Předsednictva hnutí.*“ V žalobcem předložených stanovách hnutí, které byly rovněž součástí správního spisu, je pak uvedeno v čl. VIII, že předseda hnutí je mimo jiné statutárním zástupcem hnutí a jeho reprezentantem. Dále je v tomtéž článku uvedeno, že první místopředseda zastupuje předsedu v době jeho nepřítomnosti a v případě vážných a nepředvídatelných okolností (kdy předseda nemůže pověřit zastupováním) vykonává první místopředseda činnost předsedy v celém rozsahu.

Dle soudu, jak z výše citovaných stanov žalobce, tak i ze zápisu v Rejstříku politických stran a politických hnutí jednoznačně vyplývá, že při jednání se 1. místopředseda vůči třetím osobám nemusí prokazovat žádným dalším zmocněním, pověřením či schválením úkonů činěných jménem politického hnutí. Z výše uvedeného rovněž vyplývá, že 1. místopředseda jedná samostatně. Za dané konstalace, kdy současně vystupují v pozici 1. místopředsedy hnutí dvě různé osoby, nelze vyložit způsob jednání za žalobce jinak, než že každý z 1. místopředsedů jedná samostatně a úkony každého z 1. místopředsedů je hnutí Severočeši.cz vázáno. Vzhledem ke skutečnosti, že 1. místopředseda může jednat za určitých podmínek (nepřítomnost a vážné nepředvídatelné okolnosti) za hnutí v plném rozsahu bez dalšího, není na třetích osobách, aby zkoumaly v případě, kdy 1. místopředseda jedná jménem hnutí, že nastaly okolnosti, za kterých tak může činit. Ve vztahu k třetím stranám je tedy dle soudu 1. místopředseda hnutí osobou oprávněnou jednat, jejíž oprávnění nepřisluší třetím osobám jakkoli přezkoumávat. Je věcí politického hnutí, aby v rámci vnitrostranické demokracie si v souladu se zákonem upravilo vnitřní poměry a obsazení postů, se kterými je spojeno oprávnění jednat jménem hnutí, tak, aby osoby vykonávající funkci předsedy hnutí resp. 1. místopředsedy hnutí činily úkony jménem hnutí v souladu s vůlí většiny členů politického hnutí. Pokud tak neučiní, nemůže se následně vůči třetím osobám dovolávat toho, že osoba vykonávající příslušnou funkci jednala v rozporu s vůlí členů politického hnutí.

S ohledem na výše uvedené závěry soud dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil, pokud akceptoval jednání JUDr. J. činěné jménem žalovaného a posuzoval je jako jednání osoby oprávněné jednat jménem politického hnutí Severočeši.cz.

Pro úplnost osud uvádí, že při jednání Okresního soudu v Mostě konaném dne 6.10.2016 byl v 9.50 hodin veřejně vyhlášen nepravomocný doplňující rozsudek, dle něhož i usnesení, jímž byl Ing. Z. zvolen do funkce 1. místopředsedy hnutí za odvolanou JUDr. J., bylo shledáno jako nesouladné se stanovami hnutí a se zákonem o politických stranách.

Následně se soud zabýval otázkou, zda politické hnutí Severočeši.cz bylo oprávněno 8 dní před konáním voleb odvolat volebního zmocněnce a jeho zástupce.

V § 21 odst. 5 věty třetí volebního zákona je výslovně uvedeno, že svého volebního zmocněnce může politické hnutí písemně odvolat. Možnost odvolání volebního zmocněnce není v zákoně omezena žádnou lhůtou, proto dle soudu může politické hnutí volebního zmocněnce odvolat kdykoli. Uvedenou možnost odvolání je nutno vztáhnout i na náhradníka volebního zmocněnce, i když to není v citovaném ustanovení výslovně uvedeno.

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že samotná právní úprava výslovně pamatuje na možnost odvolání volebního zmocněnce.

Dále se soud zabýval otázkou, zda po odvolání volebního zmocněnce a jeho náhradníka je možné určit nového zmocněnce.

Volební zákon sice neupravuje výslovně postup při určení nového volebního zmocněnce po odvolání původního, ale vzhledem ke skutečnosti, že určení osoby volebního zmocněnce je obligatorní náležitostí kandidátní listiny, bez níž nelze kandidátní listinu registrovat, považuje soud za nutné připustit po odvolání volebního zmocněnce určení nového. Takový výklad je i v zájmu zachování funkčnosti celého volebního procesu, kdy volební strana může být tvořena celou řadou samostatných subjektů a v rámci volebního procesu je nutná existence jednoho zmocněnce, jehož úkony bude volební strana vázána. Obsahovými náležitostmi musí nové určení volebního zmocněnce odpovídat určení volebního zmocněnce na původní kandidátní listině. Odvolání volebního zmocněnce jeho náhradníka a stanovení nového volebního zmocněnce se již z důvodu časové posloupnosti neprojeví na samotné kandidátní listině. To však nemá žádný vliv na skutečnost, že i úkony nově řádně určeného volebního zmocněnce je volební strana vázána.

Uvedeného postupu využil i samotný žalobce, který po podání kandidátní listiny odvolal původního zmocněnce Bc. Z. J. a jejího náhradníka Bc. L. J. a určil zmocněním ze dne 27.7.2016 jako nového zmocněnce paní M. P. a jako jejího náhradníka paní Z. Š.

Soud tedy dospěl k závěru, že po odvolání volebního zmocněnce a jeho náhradníka je možné určit nového volebního zmocněnce. K obdobnému závěru dospěl i Krajský soud v Ostravě ve svém usnesení ze dne 11.11.2010, č.j. 22 A 137/2010-30, ve vztahu k volbám do zastupitelstev obcí, jejichž zákonná úprava je obdobná jako v případě voleb do zastupitelstev krajů.

Poslední otázkou, kterou musel soud v daném případě postavit na jisto, byla otázka, zda je možnost určení nového volebního zmocněnce omezena nějakou lhůtou.

Při posouzení této otázky je nutno vycházet z úlohy, kterou volební zmocněnec zastává. Prostřednictvím volebního zmocněnce činí volební strana úkony ve volebních věcech a jeho úkony je volební strana vázána. Mezi tyto úkony patří mimo jiné odvolání kandidatury kandidáta, které lze učinit do 48 hodin před zahájením voleb, či podání návrhu ve správním soudnictví na neplatnost voleb, neplatnost hlasování nebo neplatnost volby kandidátů. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že úloha volebního zmocněnce není zkonsumována pravomocným rozhodnutím o registraci kandidátní listiny. Úloha volebního zmocněnce tedy

končí dle soudu až ukončením celého volebního procesu, ke kterému může dojít marným uplynutím lhůty pro podání volebních stížností, pravomocným rozhodnutím o poslední volební stížnosti či v případě opakování hlasování ukončením volebního procesu po opakovaném hlasování. Po celou tuto dobu je dle soudu možné nejen volebního zmocněnce odvolat, ale i určit nového volebního zmocněnce volební strany.

Žalobce s poukazem na ustanovení § 21 odst. 4 volebního zákona dovozoval, že po uplynutí šedesátého dne přede dnem voleb již nelze určit nového volebního zmocněnce. S touto argumentací ovšem nelze souhlasit. V citovaném ustanovení volebního zákona je uvedeno, že po uplynutí šedesátého dne přede dnem voleb do zastupitelstva kraje nelze již doplňovat do kandidátní listiny další kandidáty ani vzájemně měnit jejich pořadí. Toto ustanovení se vztahuje výlučně na kandidáty a jejich pořadí na kandidátní listině. Jeho účelem v rámci volebního procesu je totiž v daném okamžiku zafixovat kandidáty a jejich pořadí (s výjimkou možnosti vyškrtnutí kandidátů) za účelem zajištění tisku hlasovacích lístků. Takový důvod však nelze vztáhnout vůči volebnímu zmocněnci, neboť údaje o volebním zmocněnci se na hlasovací lístky neuvádí. Analogie spočívající v tom, že pokud nelze měnit jména kandidátů na kandidátní listině, nelze ani měnit osobu volebního zmocněnce, je tedy s ohledem na účel a smysl uvedeného ustanovení zcela nepřipadná.

K závěru, že určit nového volebního zmocněnce ve lhůtě kratší šedesáti dnů před dnem konání voleb je možné, dospěl i Krajský soud v Ostravě ve svém usnesení ze dne 7.2.2011, č.j. 22 A 4/2011-58, ve vztahu k volbám do zastupitelstev obcí, jejichž zákonná úprava je obdobná jako v případě voleb do zastupitelstev krajů.

Na základě výše uvedených závěrů soud rekapituluje, že dospěl k závěru, že JUDr. J. byla oprávněná dne 29.9.2016 jednat jménem politického hnutí Severočeši.cz, jako 1. místopředseda tohoto hnutí, mohla odvolat volebního zmocněnce tohoto hnutí a jeho náhradníka a určit nového volebního zmocněnce, a to i takto krátce před dnem konání voleb.

JUDr. J. jako nově určený volební zmocněnec politického hnutí Severočeši.cz dne 29.9.2016 odvolala jmenovitě kandidaturu všech kandidátů na kandidátní listině předmětného politického hnutí. Tento postup byl v souladu s § 23 odst. 1 volebního zákona. Následně postupoval žalovaný v souladu s ustanovením § 23 odst. 4 volebního zákona, kde je uvedeno, že bylo-li prohlášení o vzdání se kandidatury nebo o jejím odvolání učiněno po registraci kandidátní listiny, údaje o kandidátovi na kandidátní listině zůstávají, avšak při zjišťování výsledku voleb do zastupitelstva kraje se nepřihlíží k přednostním hlasům pro něj odevzdaným; krajský úřad zajistí zveřejnění prohlášení ve všech volebních místnostech na území kraje, pokud je obdrží alespoň 48 hodin před zahájením voleb do zastupitelstva kraje. Právě ve skutečnosti, že žalovaný činil kroky směřující k zajištění toho, aby informace o odvolání všech kandidátů na kandidátní listině žalobce byla zveřejněna ve všech volebních místnostech na území kraje, spatřoval žalobce nezákonný zásah ze strany žalovaného.

S ohledem na veškeré výše uvedené závěry musí soud konstatovat, že v konání žalovaného bylo možno nepochybně spatřovat zásah do práv žalobce, ovšem tento zásah byl činěn zcela v souladu s právními předpisy, a jednalo se tak o zásah zákonný.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná a dle § 87 odst. 3 s.ř.s. ji výrokem rozsudku ad I. zamítl.

Jelikož soud přikročil k přednostnímu projednání žaloby v meritu věci v intencích ust. § 56 s. ř. s., již samostatně nerozhodoval o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. výrokem rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu vůbec nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 6. října 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová